

FÜGGETLEN MAGYARORSZÁG

„A legnagyobb cél pedig itt, e földi létben
ember lenni mindég, minden körülményben”
(Arany János)

„Az igazat mondd, ne csak a valódit.”
(József Attila)

A rendszerváltozás veszteségeinek érdekvédelmi, közéleti, politikai Hon-LAPJA

Nyomdai kiadását alapította: **1993-ban az osztársadalmi érdekvédelmet országos hatáskörben ellátó**
társadalmi szervezet, a

FÜGGETLEN NÉPKÉPVISELETI SZÖVETSÉG /FÜNÉSZ/,

amely a mostani megjelenésének is gazdája, s működteti a **Civil Panaszügyi Szolgálatot**. Az ehhez
érkezett lakossági, egyéni-közösségi jelzések, észrevételek, közérdekű bejelentések, panaszok, pozitív, vagy
negatív történetek, vélemények, meg konstruktív javaslatok és kérdések, illetve az ebbéli

[reagálások](#) **NYÍLT FÓRUMA** e

VILÁGHÁLÓS NÉPÚJSÁG.

Levélcím: 6000 Kecskemét, Tinódi u. 6. IV. em. 26.

E-mail cím: fuggetlenmagyarorszag@fuggetlenmagyarorszag.hu

Főszerkesztő: **VELKEI ÁRPÁD**, aki

48 éve tagja a Magyar néprajzi Társaságnak,

39 éve pedig a Magyar Újságírók Országos Szövetségének /MÚOSZ/.

Országos elnöke az idén 20. éves civil érdekvédelmi szervezetnek, a

FÜGGETLEN NÉPKÉPVISELETI SZÖVETSÉGNEK /FÜNÉSZ/,

vezetője az országos Civil Panaszügyi Szolgálatnak.

Alapítója a Civil Parlamentnek és a Társadalmi Érdekegyeztető Tanácsnak /TÉT/.

12 éven át volt bírósági népi ülnök.

Tájékoztatási feladataink teljesítése során igyekszünk mindig
az igazat mondani, nem csak a valódit!

Terveink szerint, a feldolgozandó és közlendő esetek, információk zömét nem a mindenkori hatalom, a
különbféle intézmények, a politikai erők, a tőke, meg a médiumok rutinos levélírói, betelefonálói szűkösen
behatárolható világából, illetve a „fecsegő felszín” köreiből, hanem a többségi „mélyből”, vagyis a
rendszerváltozás vesztes millióinak soraiból szerezjük!

Hogy a társadalmi és gazdasági történeésekről, tendenciákról — ezen belül pedig az eredményekről és hibákról
— első kézbéli tényanyagaink, úgymond dokumentumaink legyenek, kérjük olvasóinkat:

ÍRJÁK, SZERKESSZÉK VELÜNK EGYÜTT e sajtókiadványt, a **nép újságját!**

Csak a médiafogyasztó húzhatja a rövidebbet?

Van bőven jogszabály, de néha mintha egy sem lenne...

I.

Személyes visszaemlékezéssel és közösségi véleménnyel kell kezdenem:

8 éves voltam és a helyi, kisközségi állami általános iskola második osztályos tanulója, amikor 1949-50. körül megörvendeztette a tanyai családunkat édesapám egy kristálydetektoros, kagylós rádiókészülékkel. Merthogy villany nélkül működött, ami nálunk nem volt. Csak a Kossuth-műsorokat foghattuk, de boldogan, mert úgy éreztük, a szobánkba költözött az ország, a világ, hiszen sok-sok érdekes hírről, eseményről értesültünk, meg hallgattuk a szép magyar nótákat, az operett-részleteket és más dalokat. Nemsokára lett néprádiónk is, amely már a Petőfi adót, sőt, a közeli megyeszékhely Damjanich rádiójának műsorát is behozta.

Felcseperedésem után, egy kicsit kitekintve a vidéki milióból, hamar láthattam, hogy a magyar ipar szinte teljes kapacitással ráállt a különféle, s többnyire világvevő készülékek gyártására, amelyek külsőleg olyan nagyok és szépen megformázottak voltak, hogy méltán lehettek az otthonok bútordarabjai is. Az Orion és a Videoton vállalat szinte ontotta magából az ilyen termékeit, amelyek kiszélesedtek a tévékészülékek gyártására, hiszen az 50-es évek közepétől már egyre rendszeresebbek lettek a televíziós adások is, először fekete-fehérben, majd színesben. Hamarosan kezdtek elterjedni a táska-, később pedig a zsebrádiók, majd hangmagnetofonok, Szóval a 50-es, 60-as, 70-es, 80-as évek úgymond sajtóforradalma sikeresen lezajlott hazánkban, ahol minden megyének volt nagy példányszámú napilapja, az országos megjelenésűek, a heti, meg a havi kiadásúak mellett.

Jómagam, az érettségim környékén már rendszeres sajtólevelezője, nem sokkal később pedig tudósítója lettem e megyei újságnak, rádióknak, végül pedig hivatásos hírlapíróvá váltam. Tapasztalatból mondhatom, lényegében minden fontos kérdéstről, problémáról írhattam, szólhattam, csakúgy, mint a kollégáim a többi szerkesztőségben. És az olvasók, a hallgatók, a nézők bizalommal fordultak hozzánk, főleg az egoista gondolkodású és önhatalmúan cselekvő emberek okozta ügyes-bajos dolgaikkal, amelyek rendezésében általában eredményesen közbenjárhattunk. A sajtó által napirendre tűzött magán- és közösségi konfliktusok rendezésénél legtöbbször a társadalom vezető erejeként működő párt helyi, vagy területi szervei nyújtottak segítséget.

A viszonylag nyugodt hazai sajtóvilágunkba naponta bekiabált ugyan az amerikai propaganda eszköznek tartott Szabad Európa Rádió, az olykor valóságos, máskor pedig a blöff-szerű értesüléseivel, de ezek a hangok csak teljesebbé tették az informáltságot. Hamarosan elterjedtek akkor tájt az egyedi antennák, amelyek segítségével a külföldi tévéműsorokat is nézni lehetett. Az egyre szélesedő nyomdai és éteri kínálat eléggé kielégítette az állampolgárokat, akik az országunkban és azon túl történelekről igen széles körben informálódhattak, de élménydús kulturális programokban is részesülhettek. A sajtó tehát békésen és igényesen végezte a dolgát, s nem foglalkozott a helyi gazdaság és társadalom megosztottságából, a kiterjedő szegények és kis-létszámú gazdagok közötti ellentétekből eredő polémiákkal, vitákkal, meg a súlyos gazdasági bűncselekményekkel, a hatalommal való visszaélésekkel, a gyilkos erejű politikai vitákkal, merthogy ilyenek nemigen voltak a **szocializmus** utolsó éveiben sem.

Azután jött a rendszerváltozás, fölülről vezérelve, s megkezdődött az évtizedeken át megszokott és kiszámítható életrendünk gyökeres

felrúgása, a termelőhelyek megszüntetésével, magánosításával, a másfél-kétmillió embert, közöttük rengeteg újságíró is érintő elbocsátásokkal, az újlag alakult, vagy a régiekből átváltozott pártok versengéseivel, nemritkán okoskodásaival, amelyek lassan teljesen megtöltötték a megmaradt-átalakult, vagy frissen létrehozott újságok oldalait és a mélyrehatóan más nézetrendszer mentén működő elektronikus sajtó műsorainak perceit. Rövidesen teljes mellszélességgel ránt borult a kapitalista szemlélet és gyakorlat színe, meg visszája, majd megindult a harc a rádió és a tévé megszerzéséért is a politikai erők oldaláról, amelynek drámai gyorsaságú fejleményeit jelezték a Magyar Televízió és a Magyar Rádió élén bekövetkezett változások. Az ebbéli csatározás rövidesen kiterjedt arra is, hogy ki legyen Tv-híradó főszerkesztője. Ebben a mozgalmas és nemritkán zavaros szituációban, meg a **piaci mindenhatóság kiterjedése** nyomán a szerkesztőségek már kevésbé figyeltek az olvasók, a hallgatók, a nézők dolgaira, hiszen döntően a működésük anyagi finanszírozói értékrendjeinek kellett megfelelniük.

A hovatovább alig követhető változásokat csak fokozta a kereskedelmi csatornák megjelenése, a települési rádiók és tévék elterjedése, valamint az, hogy több tucatnyi külföldi programcsatorna vált nézhetővé. És nem is olyan sokára kiderült, hogy a **különbéle hazai és külföldi tulajdonosi irányítással működő szerkesztőségek annyiféle módon és tartalommal számolnak be az itthoni és a másutt zajló eseményekről, ahányan vannak.** Ezt a döbbenetes hangzavart és tartalmi dzsungelt volt hivatva csillapítani, rendbe tenni az **1996. évi I. törvény a rádiózásról és televíziózásról**, amely **közszolgálati kötelezettségeket és reklámozási szabályokat** is tartalmazott, meg definiálta, illetve létrehozta az új hatóságot, amely fókuszálta és ha szükséges, büntette a nem az előírások szerint működő médiumokat.

Mi tagadás, kevésbé vált be ez a gyakorlat, amelynek okai részint a hiányos és életszerűtlen szabályozásban, a médiaszolgáltatói és a műsorterjesztői /kommunikációs/ hálózat túlzott felaprózásában, a külföldi tulajdonosi körök kiszélesedésében, valamint pártok és a gazdasági érdekcsoportok fokozódó ellentéteiben nyilvánultak meg. Ebben az áttekinthetetlen helyzetben az olvasók, a hallgatók és a nézők is kezdtek a különféle szekértáborok képviselőiként, szereplőiként szót kérni, amelyek következménye az lett, hogy a társadalom megosztottsága szinte megállás nélkül tükröződött és ma is tükröződik a különféle értékrendet képviselő újságoldalakra, meg a műsorokból, amelyek esetenként nem betemetői, hanem mélyítői az árkoknak.

Ebben az egyre bonyolultabb és a meggyőződés helyett inkább az érvek-nézetek papagájszerű kórusára épülő helyzetünkben az ORSZÁGGYŰLÉS arra kényszerült, hogy újabb jogi szabályozást tegyen, amelyek sorában elfogadta **az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvényt, a műsorterjesztés és digitális átállás szabályairól szóló 2007. évi LXXIV. törvényt, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvényt, a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvényt**, valamint a módosításukról szóló **2011. évi XIX. törvényt**. Ezek határozzák meg a médiarendszer egészének feladatait például a vitatott kérdésekre vonatkozó, valamint a hiteles, pontos, sokoldalú, tényszerű, időszerű, tárgyilagos és kiegyensúlyozott tájékoztatási teendőkről. De e rendelkezések azt is megszabják, hogy a különféle **állami és önkormányzati szervek, intézmények, tisztségviselők gazdasági társaságok kötelesek elősegíteni** a médiatartalom-szolgáltató információs munkájának elvégzését a szükséges felvilágosítások, adatok rendelkezésre bocsátásával. De ez még nem minden, ugyanis megalkotásra került a

Közszolgálati Kódex is.

Némiképp megbecsülve, azt mondhatom, ez idő szerint körülbelül — az indokolást is beleszámítva — 200-300 oldalnyi joganyag rendelkezik az írott és elektronikus sajtóról, mégis az a benyomásom a hozzám eljutott lakossági sérelmek alapján, hogy esetenként olyan furcsa és döbbenetes szituációk következnek be, mintha a **bőség ellenére, néha egyetlen szabály sem lenne**. Merthogy feltehetően baj van az alkalmazásukkal, de azzal is, hogy a nehezen érthető mondatszerkezetük miatt a tartalmuk sem mindig világos az átlagember, vagyis a médiafogyasztó számára, aki jobb híján **a rövidebbet húzza**, ha panaszkodni kénytelen a műsorkészítőre, vagy a műsorterjesztőre, s próbálja megkövetelni a szabályok végrehajtását.

E gondolatsor zárásaként hangsúlyoznom kell még, hogy az 50-es évek elejétől a 90-es évek elejéig, az újság, a rádió és a tévé egyáltalán nem indukált széles körű panaszokat a saját működését illetően. Egyfelől azért, mert a sajtó irányítását az állampárt központi és területi szerveinek agitációs és propagandaosztályai végezték, jórészt a lakossági jelzések-kérések figyelembe vételével, másrészt amiatt, mert a sugárzási technika egy kézben volt, a postánál, amely az adóhálózatokat is működtette, egyszerű üzemenkénti rend alapján.

Miután bezúdult hozzánk a reklámőrület, s elindult a többspárti erők végeláthatatlan csatája az oldalfelületekért, meg a hullámhosszakért, majd a sajtó vezérlését átvették a különféle gazdasági és politikai potentátok, illetve rengeteg cégbeli szereplőssé tették a műsorok készítésének, továbbításának szerkezetét, amelyet áttekinthetetlenül bonyolult szabályokhoz kötöttek, e terület is a hallgatói-nézői sérelmek tág szférájává silányult. Az ebbéli ügyek kezelésére jó 15 éve létrehozott külön hatóságot nemrég felváltotta egy, akár hatalmi ágként is beillő új, nagy létszámú és jogszabály-alkotási státussal is rendelkező szervezet, e szektor fő gazdájaként.

Nos, ennyi saját és társadalmi tapasztalati ismertetés után rátérek e cikk fő mondanivalójára.

Kezdem azzal, hogy magyar állampolgárok jelzései, észrevételei, közérdekű bejelentései, panaszai és javaslatai alapján felvilágosításokat, szakmai jellegű tájékoztatásokat nyújtó, a vitás ügyekben pedig az illetékes szerv bevonásával vizsgálatokat-intézkedéseket kezdeményező **össztársadalmi ügyfélszolgálatunkhoz**, valamint a **világhálós népújságunkhoz** az utóbbi időben gyakorta érkeztek nézői bírálatok, kifogások, a **televíziós vételek hosszabb-rövidebb ideig tartó zavarai miatt, amikor eltűnik a kép és a hang, helyette pedig függőleges csíkok**, illetve üres felületek jelennek meg a képernyőn.

Ezen esetek az október 1-jén más cégbe olvadt **FiberNet** szolgáltatási körzeteiben, így Kecskeméten is gyakorta előfordultak, amelyekre néhány példa, technikai és tematikai csoportosításban:

MIT MŰVELNEK A MŰSORTERJESZTŐK?

* A nézőktől tudjuk, hogy az első és egyetlen magyar ismeretterjesztő csatorna, a **Spektrum Tv**, az immáron több mint 16 éves működése eredményeként, sokak kedvencévé vált. Hiszen a **széles tematikájú műsorai igényesen szerkesztettek, sok újdonsággal szolgálnak, az információik hitelesek, pártatlanok, szórakoztatnak,**

élményt nyújtanak, egyértelműen bizonyítva a **Világ Te vagy** szlogenjük helyességét. Különösen nagy az érdeklődés az eddig hiányosan, vagy másképpen ismert történelmi események, illetve személyiségek bemutatása iránt. Egy ilyen téma volt napirenden idén május 9-én, hétfőn késő éjszaka, 23 óra 15 perckor is, amikor **HERÓDES**-ről volt szó, a mítosz és valóság tükrében.

Értesülésünk szerint nem voltak kevesen, akik videó-és hangkazettára is szándékoztak felvenni az egész műsort. Ám ez a tervük **nem sikerült!** Hogy miért? Hát azért, mert a **Spektrum május 9-én, éjfélkor váratlanul megszakította e film sugárzását**, műszaki karbantartásokra-javításokra hivatkozással, jelezve, hogy reggel 8 óra körül folytatódik majd az adás.

A félbe hagyott vetítés miatt jogosan háborgó emberek egy része kifogta az adás újra indítását kedden, 10-én reggel negyed 8 óra körül, ám a műsor nem e megszakított film ismétlésével indult. S hogy az utóbbira mikor kerül sor, azóta sem tudják.

* 2011. augusztus 2-ára, keddre virradóan tapasztalták e cég kábelrendszerét használó kecskemétiak az alábbiakat:

Hírek szerint sokan nézték a **Filmmúzeum** csatorna sugározta **Legenda a vonaton** című régi magyar filmet, mely 0 óra 35 perc körül kezdődött, amit — híreink szerint — jó néhányan szintén szerettek volna rögzíteni a saját videójukra. De ez **sem sikerült!** Mégpedig amiatt, mert az **1 óra utáni percekben megszakadt az analóg adás**, s e technikai zavar körülbelül **negyedórán át tartott.**

Közben kiderült, hogy az említettekkel egy-időben az **Echo**, a **Spektrum** és az **ATV** csatorna adásai is szüneteltek.

*Az önálló gazdasági státusának kimúlása előtti hetekben a **FiberNet** végrehajtott egy áremelést, mégpedig fondorlatos módon, amelyről így informáltak a kecskemétiak:

A **Kommunikációs Zrt.** ezentúl **plusz díjfizetési kötelezettséggel terheli** a vele szolgáltatási szerződéses viszonyban álló olyan ügyfeleket, akik az előfizetési díjaikat jelenleg is **postai sárgacsekken egyenlítik ki.**

Az érintettek szerint e gazdasági társaság megtévesztő és pontatlan közléssel támasztotta alá az új költségfelszámítását, amelyet lényegében akár büntetéssel is felérő kényszerítő eszközül használ azon célja eléréséhez, hogy minél többen térjenek át a csoportos beszédési megbízás, illetve az átutalás módjainak igénybe vételére.

A megtévesztést tanúsítja, hogy a **FiberNet** az internetes közléseiben és a legutóbbi Hírmondójában az **NMHH RU/15525-1/2011** határozatára, valamint a **Magyar Posta Zrt.** mindenkori **ÁSZF**-ében foglaltak végrehajtására hivatkozással igazolta a sárgacsekkesek befizetési összege növelésének jogosságát, holott az igazság, hogy a **Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság** jelzett döntésének tárgya a szolgáltató telefonos díjsomagjával kapcsolatos előírások betartása, s nem a sárga csekk ügye, az említett **postai szabályzat** pedig korántsem a

mostani **FiberNet**-es intézkedéshez készült.

A pontatlanságot pedig az bizonyítja, hogy az említett Hírmondó 2011. augusztus 1. napjában jelölte meg az **Általános Szerződési Feltételek /ÁSZF/** érvényességét, pedig az olvasható e 177 oldalas dokumentum internetes anyagában, hogy a **hatályba lépés időpontja: 2011. szeptember 1.**

Egységes lakossági álláspont, hogy **diszkriminál és jogegyenlőtlenséget teremtő, vagyis többszörösen törvénysértő a legális postai csekkek használóinak, tehát az üzletfeleknek hátrányos megkülönböztetése a nem ilyképpen fizetőkhez képest,** hiszen **a tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény V. fejezetéhez** tartozó magyarázat világosan leszögezi: Tilos az üzletfelek indokolatlan megkülönböztetése, ide értve az árakat, fizetési feltételeket, fizetési módokat

Az is egybehangzó fogyasztói álláspont, hogy az erőfölénnyel rendelkező szolgáltató a megnövelt díjtétele alapján, a jogosulatlan meggazdagodás cselekménye megvalósulását is kimeríthetően, milliókat, tízmilliókat zsebelhet be, amiért cserében nem ad olyan ellentételezést, amely önként vállaláson, döntésen alapulna, s összhangba lenne a most használatos előfizetői szerződésekben foglaltakkal.

Közös vélemény szerint a **szolgáltató** részéről igencsak könyörtelennek tűnik, hogy az **ÁSZF-módosítás** tudnivalóinak megismeréséhez a Magyar Hírlap című országos napilap — ott közzétett — két számának megvásárlását ajánlotta, ami összesen csaknem 300 forint kiadást jelenthetett azoknak, akiknek nincs idejük, fizikális módjuk a megváltozott szabályok ügyfélszolgálati irodai átböngészésére, vagy nem rendelkeznek saját internetes kapcsolattal.

* A kecskemétiiek másik gondja a területi új kommunikációs céggel, az **Invitel Zrt.**-vel is meggyűlt, már most, a szolgáltatása átvételének legelején, amikor is egyoldalú kezdeményezéssel alaposan átrendezte az analóg alapcsomag csatorna kiosztását. Bár azt propagálta, miszerint **a hatékonyabb működés, a magasabb szintű ügyfélszolgálat,** valamint **a piaci jelenlét erősítése** volt a cél e cégbeli egyesüléssel, meg hogy **magasabb technológiai színvonalú és jobb minőségű szolgáltatás** nyújtására nyílik majd lehetőség az **Invitel több mint 15 éves tapasztalatával,** mégis rengeteg családban **váltott ki döbbenetet** az ügybeli legelső döntés az **eddig és jól bevált csatornakinálat hirtelen átrendezéséről.**

Bár a **cég** októberi **Hírlevele** az **előfizetői igények figyelembevételéről** szól, a történetekkel elégedetlenek soraiból való panaszosaink elmondták:

Nem tudnak olyan, minden érintett kecskeméti kábeltéves szolgáltatás igénybevevőjére kiterjedő előzetes felmérésről, amely azt eredményezte volna, hogy az analóg rendszerű alapcsomag eddigi 30 csatornája csökkenthető 26-ra, az eddigi előfizetői díj változatlanul hagyása mellett, merthogy ez történt október legelején, ráadásul úgy, hogy annak összegét növelték a befizetési sárgacsekk értékével.

A Hírlevélben közöltekkel ellentétben, nem tudnak olyan új és meghatározó kecskeméti előfizetői igényről, hogy az analóg alapsomagban **kevésbé kedvelt adók**, vagyis az **Echo Tv**, a **Reflektor Tv**, a **Filmmúzeum Tv**, a **Paprika tv**, a **Spektrum Tv**, a **Doku Tv**, az **AXN Tv**, a **Nick Tv**, a **Poén Tv** stb. helyett szükség van a család minden tagja érdeklődési körének leginkább megfelelő olyan új, népszerű csatornára, mint a **Prizma Tv**, a **Life Network Tv**, a **Sorozat + Tv**, a **Digisport Tv**, a **Hit Music Tv** és a **Megamax Tv**.

Akik hozzánk fordultak e tárgybeli sérelmeikkel, egybehangzóan mondják, **nekik nincs anyagi lehetőségük a családi csomag igénybevételére**, ezért **kérlik**, hogy a nyilvánosság bevonásával tolmácsoljuk az alábbiakat:

Az **INVITEL Zrt.** vezetése haladéktalanul vizsgálja felül a kecskeméti analóg kábeltévés Alapsomagra vonatkozó, 2011. október 3-tól érvényesített csatornakiosztását, s azt az alábbiak szerint korrigálja:

— Az évek óta nézett-hallgatott **Echo Tv kerüljön vissza e csomagba!** Panaszosaink itt hivatkoztak a **sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény 10. §-ára**, mely szerint:

Mindenkinek joga van arra, hogy megfelelően tájékoztassák a helyi, az országos és az európai közélet ügyeiről, valamint a Magyar Köztársaság polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről. A médiarendszer egészének feladata a hiteles, gyors, pontos tájékoztatás ezen ügyekről és eseményekről.

Az érintettek úgy érvelnek, a **médiarendszer egészének** része a szóban forgó magántulajdonú csatorna is, amely a gazdaság és társadalom helyzetét úgymond mélymagyari szemléletből figyeli, elemzi, döntően segítve ez által a kapitalizmusunk fejleményei esetenként már-már követhetetlen fordulatainak valamelyest megértését. S mivel a médiatartalom közvetítői — például a kábelszolgáltatók — nem rendelkeznek olyan jogosítvánnyal, hogy korlátozhatják az embereknek a tájékoztatáshoz való jogát, ezért a jelen esetben sem lehet akadálya a kérés teljesítésének.

— A szintén évek óta nézett-hallgatott **Spektrum Tv-t** is tegyék vissza az alapsomagba, hiszen a gyermekek és felnőttek számára érdekes, illetve akár tudományos igényességgel felérő információkat ad a világról, s olykor hazánkról is. Az **AXN**-program a sci-fi tartalma miatt örvend nagy nézettségnek, ezért kell, hogy maradjon meg továbbra is, a **Filmmúzeum Tv** a nagy népszerűségnek örvendő régi filmalkotások rendszeres sugárzása okán, a **Paprika Tv** pedig azért, mert a gasztronómiai műsora sok-sok hasznos ismereteket nyújt a családok konyhai tevékenységéhez.

— Az említett csatornák megtartása mellett, nincs általános igény a **Digisport tévére** /elég sport anyagot adnak a többi szakcsatornák/, a **Prizma tévére** /humort adnak más

csatornák is/, a **Hit Music tévére** /zenét adnak más csatornák is/, a **Sorozat + tévére** /számos csatornán láthatók sorozat-programok/, a **Megamax tévére** /rajzfilmek is bőven szerepelnek az egyéb adókon/, a **Dél tévére** /ez a kecskemétieket nemigen érdeklő műsort ad/, és a magyar-angol **National Geographic Wild** tévére sem, hiszen az ismeretterjesztést kielégítően biztosítják a spektrumosok.

Itt kell kitérni arra, hogy a **tévénézők jelentős része megkettőzött figyelmet fordít a médiajogszabályokban** foglaltak gyakorlati alkalmazására, például a **műsorterjesztők** és a **médiafogasztók kötelező kölcsönös együttműködésére**. **Ami egyáltalán nem valósult meg a kecskeméti meg szokott, megkedvelt Analóg Alapsomagjából úgymond erőszakos módon kivett és oda betett tévécsatornák esetében.**

Ügyfeleink meggyőződése: **A szóban forgó cég akkor cselekedett volna helyesen, s az említett törvényi kitételnek megfelelően, ha a bekapcsolandó csatornákat úgymond piacutatási célból pár hétig közvetíti a hálózatán, miközben várja a nézők szavazatait arról, hogy mennyire elégedettek az új kínálattal, majd az ebbéli demokratikus döntések alapján cseréli le, vagy éppen hagyja meg a régi műsorprogramok szolgáltatóit!**

A nézők hangsúlyosan felvetik e kérdéseket is:

A szóban forgó **Zrt.** vajon miféle jogosultság alapján kérhet ugyanannyi összegű előfizetési díjat az újjólal mindössze 26 csatornája után, mint amennyit fizettek az ügyfelek a korábban nézett, összesen 30 csatornáért? Ez esetben miképpen érvényesül a rendelkezésre bocsátott termékmennyiség és a díjtétel arányossága?

Azt sem értik a kábelrendszer analóg alapsomagját igénybe vevő kecskemétiak:

Milyen jogon terheli meg a kábelhálózatot üzemeltető cég a szolgáltatásait igénybe vevőket legújabbán a postai díjbefizetéskor használt postai sárga csekkek árával, amikor ilyesféle lehetőségeket nem tartalmaznak az előfizetői szerződések?

/Folytatás következik, amelyben részletezzük a médiaszolgáltatók furcsa ténykedéseit, s az ügybeli közbenjárásainkra való még furcsább reagálásokat, valamint a vonatkozó előírások fontosabbjait./

2011. október 15.

Velkei Árpád
főszerkesztő

Írja, kérdezze, szerkessze, olvassa

a rendszerváltozás veszteségeinek készülő

VILÁGHÁLÓS NÉPÚJSÁGUNKAT,

---

a

FÜGGETLEN

MAGYARORSZÁG -ot !

Internetes cím: www.fuggetlenmagyarorszag.hu

E-mail cím: fuggetlenmagyarorszag@fuggetlenmagyarorszag.hu

Levélcím: **6000 Kecskemét, Tinódi u. 6. B/IV/26.**
